

[Skatteministeren]

ejendomsværdien pr. 1. januar 1990. Denne værdi vil jo først være kendt i hvert tilfælde, når vi kommer lige på den anden side af 1. januar 1990, fordi årsreguleringen afspejler udviklingen frem til 31. december 1989. Men det er ikke så forfærdelig stor en forandring for langt de fleste mennesker i forhold til de gældende regler.

For den, der automatisk forskudsansættes, sker der i realiteten ingen ændring, for allerede i dag er det sådan, at den automatiske forskudsregistrering ikke har taget højde for, hvad der måtte være sket med ejendomsvurderingen. Så for disse skatteydere er der ingen forandring, det tror jeg hr. Jens Thoft er enig med mig i. Men for den, som selv ønsker at forskudsansætte sig, kommer man selvfølgelig ikke uden om, at der opstår en lille usikkerhed, fordi denne skatteyder pr. 10. oktober 1989 ikke kender vurderingen pr. 1. januar 1990, det siger sig selv.

Det er så det spørgsmål, man må veje op over for alle de andre forenklinger og efter min opfattelse også mere gennemskuelighed for skatteyderen, som ligger i forslaget, og ud fra en samlet vurdering mener jeg, det er til at leve med. Men hr. Jens Thoft har ret i at pege på dette punkt.

Jeg skal slutte af med en kommentar til hr. Glistrup, for hr. Glistrups grundlæggende synspunkt var jo, at selv om der var noget, hr. Glistrup ikke kunne lide, så var der dog også en hel del ting, som hr. Glistrup syntes var udmærkede. Men hr. Glistrups helt grundlæggende synspunkt var, at man ikke bør gennemføre enhver forandring, det gør bare det hele mere uoverskueligt, for så skal man til at udsende nye bulletiner til skatteadministrationerne om de nye ændringer, og det medfører en ny byge af cirkulærer og bekendtgørelser og andre ting. Så hr. Glistrups sådan dybt, ikke i partimæssig forstand, men dybt konservative standpunkt er altså, at alt skal blive, som det var, for enhver forandring skaber uro og besværlighed og ny administration. Derfor gælder det først og fremmest om at lade være med at foretage sig noget som helst og holde sig helt i ro. Det er hr. Glistrups helt dybtføjte, konservative grundholdning.

Jeg fristes her til at citere J.P. Jacobsen, som engang har sagt: »Evig og uden forandring er kun det tomme«, og det gælder også på skatteområdet. Vi er nødt til en gang imellem at lave

nogle forandringer, herunder forandringer for at gennemføre forenkling. Så kan det godt være, der er nogle, der synes, at det er lidt besværligt at få den vante arbejdsgang ændret, også selv om det på lang sigt medfører forenkling, men det synes jeg altså ikke skal afskære os politikere fra at gennemføre det, som vi har pligt til, nemlig enklere regelsæt. Derfor synes jeg ikke, at hr. Glistrups argument har en sådan bærekraft, at det skal afskære os fra at fortsætte processen med forenklinger på skatteområdet.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Ja, over for denne overhaling må jeg jo klynkende bryde sammen og sige: Landets skatteminister forstår mig ikke. Og det er jeg selvfølgelig dybt ulykkelig over.

Det, jeg bare har forsøgt at påpege, er, at selv det at lave en forandring er i sig selv et vist handicap at starte med, sådan at hvis forandringen ikke ganske klart er til det bedre, skal man lade være med at gå hen og lave om på det, der er. En gammel madras, der er blevet tilpasset kroppens forskellige former eller uformer, den er nu engang bedre end en ny madras, som måske nok ser fantastisk flot og smart ud. Derfor skal man altså tage nogle betænkeligheder med sig, før man går hen og køber den nye madras, men dermed være ikke sagt, at man aldrig skal købe en ny madras.

Så en enkelt ting, hvor skatteministeren vistnok tog fejl, det var, da han sagde, at vurderingen pr. 1. januar 1990 tager alt med, hvad der er sket frem til 31. december 1990. Det kan da selvfølgelig godt være, men hvad, hvis der pludselig kommer et enormt boom eller omvendt en enorm depression, hvor landets ejendomme nytårsaften stiger eller falder med 50 pct.? Men inden for virkelighedens verden er forholdet så ikke det, at man faktisk kan sige, at den vurdering, vi har pr. f.eks. 1. januar 1989, er baseret på forholdene, som de var omkring den 1. oktober 1988, og f.eks. det rentefald, der vitterlig fandt sted i oktober kvartal 1988, aldrig kom med i vurderingerne fra 1989, sådan så der er dette efterslæb på de tre måneder?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Forskellen på hr. Glistrups holdning og min er så blot den, at jeg faktisk mener, at der i disse forslag ligger klare forandringer til det bedre.